

Biraz Üşüyorum

– mustafa-hebi · 05 Mayıs 2010

Caddelerde sisli, puslu bir kış ikindisi. Ağaçlarda salkım salkım eski zamanlardan kalma anılar... Yapraklarda yere düşmeye hazırlanan yağmur damlaları... Bir yaprak kıpırdıyor işte, gümüşi bir damla usulca yere düşüyor. Sen sanki, yaprakların arasından bana müziple gülüyorsun. Beni her zaman şaşırtırsın zaten. Beni her zaman güldürmeyi bilirsin. Farkına bile varmadan bir şarkı dökülüyor dudaklarımdan "Caddelerde rüzgâr, aklımda aşk var."

Rüzgâr keskin ıslığı ile şarkıma eşlik ediyor. İstasyon Caddesi'nin tenhalığı nedense ilk defa içime dokunuyor. Arabaya binsem ve birlikte gezdiğimiz yerlere gitsem, evimde şiirler okuyarak telefonunu beklesem, telefonunun gelmediği zaman seni başka yerlerde arasam. Sonra sen gelsen yanıma, yine "seviyorum" desen, ben yine senin gözlerinde sonsuzluğa mahkum edilen aşkı görmem. Ayrıca şarkılar gerçek oldu bu kez. Caddelerde rüzgâr, aklımda aşk var.

Yalnızım, üşüyorum, özlediğimse çok uzaklarda. Bahçeme melekler yağıyor, hepsi de tanıdık. Senden doğan, gözlerinde hayat bulan, bizi koruyan, kollayan ve en önemlisi ikimizi bir araya getiren melekler... Son kez yine seninle gezmiştik oraları. Sen kimbilir belki de, uzak bir kıtanın, uzak bir şehrinde şimdi.

Benimse herşeyim aynı. Geceleri bodrum katlarına yağmur daha çok yağıyormuş, bugünlerde bir tek bunu öğrendim. Bir de geceleri daha uzun sanki, bitmek bilmiyor. Bana anlatmak için neler biriktirdin içinde? Benim sana anlatacağım yeni birşeyler yok. Dedim ya, her şey aynı. Ama sanki biraz mahsunluk çöktü üzerime, bir de gülüşlerim sanki biraz azaldı. Sen olsaydın hemen anlardın. Sen benim herşeyimdin. Arkadaşım, dostum, öğretmenim, talebem, sevdiğim.

Koşulsuz bir sevgiyle sevdim seni, bağlandım. Sen kimbilir belki de, uzak bir kıtanın, Uzak bir şehrinde şimdi. Benimse içimde kocaman bir boşluk var. Hayır, Üzülüyorum, içimdeki boşlukta birtek özlemin yankılanıyor. Hayır, sana anlatmak için yeni şeyler biriktirmiyorum içimde, çok istesen hikayeler uydururum. Ama hikayelerimden önce itiraflarım olacak. Kendimden

bile gizlediğim duygularımın itirafları. Sana aşık olmaktan delice korktuğumu, sana bakarken içimin titrediğini. Daha pek çok, sırrımı anlatacağım sana.

Gerçi anlatmama gerek yok, sen zaten hepsinin çoktan farkındasın... Sen kimbilir, belki de uzak bir kıtanın, uzak bir şehrindeyim şimdi.

Bense odamda senden uzak. Hayır beni merak etme, üzülüyorum. Biliyorum, ikimizde yoktuk bu aşk başladığında ve çok iyi biliyorum, sonsuzluğa mahkum edildi bizim aşkımız. Dedim ya, beni merak etme. Üzülüyorum. Yalnızca biraz, biraz üşüyorum...

MUSTAFA HEBİP